

[Rosing.]

ulykker før eller senere måske ikke kunne undgås, modtog vi ikke desto mindre meddelelsen som et slag og rettede tankerne mod de familjer, som mistede deres kære så pludseligt og på ganske uforståelig måde. For os grønlændere, hvortil de forulykkede var sendt for at tage en gerning op, må denne ulykke føles tung og meningsløs. Jeg vil på mine landsmænds og egne vegne udtrykke vor dybeste deltagelse i den sorg, som ramte de omkomnes familjer.

Når jeg dernæst skal sammenfatte både det politiske og ikke-politiske arbejde for Grønland i det snart forløbne folketingsår inden for og uden for Christiansborg, kan jeg ikke sige andet, end at hele arbejdet med udbygning og forbedring af de grønlandske forhold ikke alene er fortsat, men snarere intensiveret, og at der i politiske kredse og i befolkningen hernede kan noteres stadig større interesse, forståelse og velvilje over for vore aktuelle grønlandske problemer.

I lovgivningsarbejdet i Grønland er der ikke sket store ting i retning af opnåelse af retsenhed inden for rigets grænser; dog undlader jeg ikke at nævne et enkelt tilfælde, nemlig lovforslaget vedrørende børns retsstilling i Grønland, der kan betegnes som et fremskridt i så henseende. Men ud over lovgivningsarbejdet afvejes nu de erfaringer og kendsgerninger, der er indhøstet i løbet af den sidste godt og vel halve snes år inden for administration, handel, erhverv, uddannelse og inden for det økonomiske liv i Grønland, grundigt. Dette sker i Grønlandsudvalget af 1960, andre særlige udvalg og i ministeriet for Grønland.

Særligt bemærker jeg den kendsgerning, at ministeren for Grønland nedsatte et uddannelsesråd for Grønland i begyndelsen af dette år, et råd, der skal forestå planlægningen af den kortsigtede almene og håndværksmæssige uddannelse af grønlændere såvel deroppe som hernede. Folk, der forstår vore aktuelle problemer, ved, at uddannelsesproblemet og udbygningen af de grønlandske erhverv, navnlig eksport erhvervene, er mest presserende, og de beslutninger, rådet i løbet af kort tid har taget med hensyn til spørgsmålet om iværksættelsen af erhvervsbetonede kursus, tyder

også på rådets rigtige forståelse. Som den højtærede Grønlandsminister kan forstå, er jeg meget interesseret i dette arbejde og håber, at den højtærede minister, som også er formand for uddannelsesrådet, ved lejlighed vil give mig en orientering om rådets beslutninger, når den højtærede minister finder at kunne gøre det. Jeg siger dette, idet jeg tror, at jeg som repræsentant for Grønland må orienteres direkte og ikke gennem pressen.

Da jeg nu berører dette ønske om at blive orienteret fra ministerens side, vil jeg også tillade mig at pege på den udtalelse, Grønlands landsråd under den sidste samling har vedtaget, landsrådsforhandlinger 1961, side 87, nemlig ophævelse af udtalelsen i 1956-samlingen under dagsordenens punkt 14. 1956-udtalelsen gik jo ud på, at der ikke fremtidig burde tilsendes grønlandske folketingsmænd kopier af de svarskrivelser, som fra ministeriet tilsendes landsrådet, forinden landsrådsmedlemmerne var underrettet om svaret. Selv om jeg på nuværende tidspunkt ikke har konkrete ting at fremføre i denne forbindelse, er der den mulighed, at der måtte være udsendt nogle svarskrivelser til næste landsrådsamling. Dette skal ikke forstås som kritik, men som en påmindelse om den trufne afgørelse, som jeg lægger megen vægt på, idet dette gør det lettere for mig at følge landsråds sagernes gang på normal måde.

Om den økonomiske sanering og om forliget mellem de fire store partier vedrørende omsen, kommende skattelettelser og nedbringelse af statens bygge- og anlægsudgifter har jeg ikke meget at sige ud over om det sidst nævnte, nemlig begrænsningen af statens bygge- og anlægsvirksomhed, på hvilket punkt Grønland kan blive ramt af dette afsnit af forliget.

I overensstemmelse med min tidligere udtalelse vedrørende min stillingtagen ved sådanne sagers behandling afholder jeg mig fra at stemme ved kommende afstemninger herom, da disse økonomiske ordninger ikke får direkte indflydelse på Grønland, selv om jeg er temmelig sikker på, at omsen i engrosledet ikke kan undgå at få indflydelse på priserne på de varer, vi i Grønland nødvendigvis må indføre herfra.

Det er en kendt sag, at byggeaktiviteten i Grønland og dermed de grønlandske bevil-